

Lletres del disc “els guardians del pou”

www.assabe.cat

<http://assabe.sepiaverda.com/assabeonband.htm>

<http://assabe.bandcamp.com>

1. Ens veiem

música: Assabè

lletra: Janot Vila

D'una bala que rodava, que ballava al mig d'un camp,
de canalla que es baralla tot fent festa i *disfrutant*,
per un pot de confitura i una mica de vi blanc,
jo em venc el què no tinc i em tiro pel barranc.

D'una vaca mal trobada, d'un record mal digerit,
d'una estaca mal clavada i d'un cor reconstruït,
d'una bala que escapada va xiulant entre la gent,
per on passa tothom balla i se'n deixa endur pel vent.

Es miren les vides?
Es parlen els ulls?
Es viuen els dies?
Es passen els anys?
Ens parla el paisatge?
Ens tria el destí?
Ens mirem al ulls?
Ens veiem?

Et miro,
et miro, et miro i no et veig.
Et miro,
em mires, em mires i no em veus!

Et miro,
et miro, et miro i et veig.
Et miro,
em mires, em mires i ens veiem!

2. Petita escena nocturna

música: Assabè

lletra: Enric Casassas

En una cantonada pobra
d'un carrer vell un bar nocturn
de tant en tant obre la porta
i n'ix la música i el fum.

Hi ha quatre motos aparcades,
les fulles dormen als balcons,
a les parets escrostonades
cares pintades i oracions.

Vés amb molt de compte si veus a la policia, si et troben maria acabes a comissaria,
vés amb molt de compte si veus a la policia, si et troben una xina segur que te la lien.

Passen altius sis policies
creient que són un grup de rock
en busca de verges, de víctimes
pel seu altar d'armes de foc

i t'acorrallen entre els cotxos
i la paret i escorcollant
no et troben res ni fins al forro:
només tens l'ànima il·legal.

Vés amb molt de compte...

A crits et diuen que te'n vagis
i se'n van ells, són collonuts,
perdonavides, trinitaris,
sabent que no t'han conegut.

En una cantonada estreta
torna la calma i el xiu-xiu,
una persiana verda peta
i al portal un, begut, fa el riu.

Vés amb molt de compte...

3. Carxof

música: Assabè

lletra: Janot Vila

Cada cop que et veig és un daltabaix,
una crisi, un mareig, un miratge,
i allà em quedo contemplant el paisatge,
els teus ulls són llamps que em destrossen tot.

Que em diuen vine,
que em diuen parla,
que em diuen neda,
i allí m'ofego.

Carxof, m'estima, no m'estima, una fulla rere l'altre,
carxof, m'estima, no m'estima, he arribat al cor,
carxof, m'estima, no m'estima, me l'he *jalat*,
carxof, m'estima, no m'estima, la part més tendra.

Anirem a fer un vol i demanarem vermut,
i si el dia no acompanya ens encomanarem als vents del sud,
xiularem Dúmbala Canalla mentre rentem els plats bruts,
cantarem dutxant-nos junts i oblidarem que estem perduts.

I em diràs vine,
i em diràs parla,
i em diràs neda,
i en tu m'ofego.

4. Crisi

música: Trad/Assabè

lletra: Assabè

Guaita! guaita!

Mira al teu darrera, no sents un alè a l'esquena?

És la crisi!!

Encenc la tele, miro el telenotícies i diu que tot el món s'enfonsa, que és la fi d'aquesta era plena de misèries.

Si abans no veia benefici, perquè ara haig de pagar les pèrdues?!?

Canto! Ballo!

Gaudeixo de la vida, que m'han dit que són dos dies, que ningú em faci perdre el temps amb tonteries!

Si no em crec la gran mentida, potser trobi la sortida...

5. Carta a la mare

música: Assabè

lletra: Maties Segura

Ai mare! Quin dolor que tinc al pit i no és perquè el Barça hagi perdut aquesta nit.

Ai mare! Quin dolor que tinc al pit i és que això de viure amb estrès no és gaire divertit.

Mare, estigues tranquil·la i no tinguis por, que encara que fallin algun detall, no fallarà el motor.

Mare, estigues tranquil·la i no tinguis por, que mai no em faltarà el pa, tot i que no em faci d'or.

Mare, saps que discutim massa sovint, que tenim maneres diferents d'entendre el món i la vida, i encara que no sigui el fill ideal, vull que sàpigues que en tot moment, respondré a la teva crida.

Quan era petita m'agradava molt llegir i escriure,

era una nena alegre a qui no li costava riure.

A poc a poc em vaig anar fent idealista i somiatruites

conscient de viure en un sistema ple de fuites.

Vaig créixer escoltant cançons d'amor, llibertat i revolució,

amb ganes boges de viure la vida amb passió,

Però després van venir el curro, penes i desil·lusions,

i he hagut d'aprendre a parar-me i a fer-me infusions.

Ai mare! Quin dolor que tinc al pit, però tranquil·la que no mai em veuràs deprimida.

Ai mare! Quin dolor que tinc al pit però se me'n va quan canto, ballo i estic divertit!

6. El mar a casa

música: Assabè

lletra: Janot Vila

Plantaríem ones al jardí de casa, al jardí imaginari que hi ha entre la tele i el sofà.
I les ones creixeran a poc a poc, arrelant a les rajoles fredes del pis.

Surfejant tot mirant el cor de la ciutat,
pescant llaunes de tonyina amb oli de gira-sol,
prenent el sol darrera la persiana,
tirant-nos de cap des de la teulada.

Primer mar calma i plana i després tempestes de sal i no podrem canviar el canal,
al mar jugaríem a buscar, caragolines des del sofà, i ens oblidarem d'anar a treballar.

Surfejant tot mirant...

Plantaríem somnis al racó de la roba que arrelaran amb força entre la rentadora i la paret
i serem feliços un cop més, i no oblidarem regar-los amb amor.

Surfejant tot mirant...

Llaurant el passadís amb una forquilleta, anant al riu a robar canyes per lligar les tomaqueres,
el tàper més gran és una bassa i si remeno el llot sempre surt algun capgròs.

7. Gats i bruixes

lletra i música: Assabè

Gust a humitat i a bosc, s'ha fet de nit però encara no és fosc,
la boira ho fa tot blanc, s'ho empassa tot al meu voltant,
cuques de llum abans del barranc, si es toquen amb els dits deixen rastre i es desfan,
ni plou ni fa sol, però jo em pentino, el llop i les bruixes ja estan dansant.

Es compleix l'Oracle, m'embriaga la ruda,
mou tot el crepuscle el batec de la lluna.
Surt la mateixa carta, bogeria comuna,
fauna alquimista que a transmutar-se juga.

Un brogit va creixent, uns batecs rítmics i cridar de gent.
Hi ha un cau enmig del pins, un raig de vi, Le Raichding, cap dins.
Colors i formes per les parets, d'un laberint oníric ple de música on t'hi perds,
plou i fa sol i jo em despentino sota el cactus gegant, morat i fred.

Es compleix l'Oracle...

8. Pollastre fred

música: Assabè

lletra: Janot Vila

Dos quarts i mig fa que t'espero.
Tres quarts de quinto i un cigarret.
He dut un tàper preparat
amb un pollastre arrebossat
amb uns records per escalfar
i sota el sol vaig a dinar

Mig quart d'estona;
uns pensaments.
Una sopeta per beure dret.
Dos quarts i mig,
pollastre fred.
Tot el que tinc
no val pas res.

Dos i dos acostumen a fer quatre,
si n'hi posem tres més potser ara en tindrem set,
i set per set cops t'he somiat
set vegades m'has condemnat
de tant en tant m'has perdonat
i el pollastre no s'ha acabat

Hores senceres,
un sol instant,
dues copetes,
per anar brindant.
Tot això i més,
imaginant,
i dins el tàper
el pollastre es va passant.

Pollastre fred no val pas res.

Tot el què tinc, pollastre fred.

9. Somni

lletra i música: Assabè

Tot el dia a cops de cap, cops de cap, cops de cap,
bombolletes, balles i martells pneumàtics,
i martini i dos glaçons, i unes olives,
prendre el sol com qui toreja dia a dia
a grues, grues i bobcats i forns de llenya.

Tot el dia a cops de cap, rams de flors, coliflors,
nens i nenes d'uniforme tots en fila,
mil milions d'anuncis diuen compra, compra,
venent fum com qui berena cada dia,
i parets i parets i un camí.

Fent camí tot fent camí, esquiroles i un ratolí,
escampall de camagroc i papallones,
la remor d'un riu proper, el sol pica de valent,
prendre un bany com qui neix per primer dia,
i camins i camins i un cavall.

Quan s'acaben els camins, només cingles, prats i pins,
i al bell mig de tot plegat una masia,
envoltada d'ametllers i un parell de cirerers,
prendre dia a dia el millor de la vida,
i gaudir i gaudir i somiar.

10. Animalada

música: Ferran Miquel/Assabè

lletra: Assabè

El rei senglar, la cadenera, el llop ferotge, la guineu llesta;
què hi fan perduts, desorientats, entre ciment i tanta pedra.
I una cabreta que treu aigua i una cabra que treu vi,
ai l'as! Vatua l'olla! L'animalada és aquí.

Això és una animalada, això és un desgavell,
Mira la torre de l'aigua i és que estem a Sabadell.
Això és una animalada, això és un deliri,
Amb en Bustos pinten bastos, això és: Bustos city.

Fia-faies, fia-faies, genis loquis follets verds,
deixeu anar a la cabra, que volem veure vi a galet.
Que ensenyi els pits, que ensenyi els pits,
Que ragi el vi, que ragi el vi,
Surt el vi de la cabra i tot queda beneït.

Això és una animalada...

Pels solsticis les fogueres, concerts al sol per la Salut,
Sona la banda, arreu hi ha farra, la barra mòbil hem perdut.
Per fi és dijous Festa Major i la gent ja surt al carrer,
Gràcies a l'Animalada ara la festa dura més.

11. Calçotada

música: Loituma

lletra: Assabè

M'agraden molt els calçots, i sucар-los amb el xató,
si de cop me'n menjo un feix, ningú s'acosta a fer-me un petó.
Cebes, ceballots, porros i calçots i vi a raig amb el porró.
Porro, porret i porronet, me'l menjo, me'l fumo i me'l bec.

All i oli, all i oli, all i oli...
all i julivert.

Festa ençà ens van encantar la barreja, la pomada i el moscatell,
la garnatxa, la mistela, ratafia de nous verdes, herbetes i muscat per acompanyar el tortell.
Volta cap aquí he perdut el sentit, giravolta la revolta quin desgavell,
amanita, ordi, hipèric, estramoni, belladona, jusquiam, opi o bé el donzell.

12. Marcià suburbà

música: Quimicefa

lletra: Àlex Fernandez

El semàfor està taronja,
marcià suburbà,
el teu ovni perd oli,
a la disco hi vas volant,
amb el teu vestit de cadmi i sabates d'amiant.

Per descomptat,
és clar que sí.

Toca la samba amb la trompa,
marcià suburbà,
com m'agrada, que marxosa!
Fa ballar totes les mosses,
antropomorf verd i marró
farts de lligar que es fa, el cabró!

És el marcià suburbà, és el marcià suburbà,
amb el teu vestit de cadmi i sabates d'amiant,
antropomorf verd i marró, farts de lligar que es fa el cabró,
és el marcià suburbà, de blau, verd i marró!